

2

rozsévač rozsievač

február/únor
2021
ročník 91

Časopis Bratskej jednoty baptistov pre šírenie Dobrej správy

„Prečo ma nazývaš dobrým?“

S jakým motivem nakupuješ?

Spomíname s vdákou

BIBLICKÝ ŠATNÍK KREŠTANA

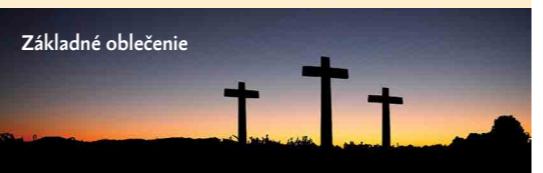
Vyzleč svoju samospravodlivosť – obleč si Kristovu spravodlivosť

„Keď kráľ vošiel pozrieť na hodovníkov, videl tam človeka, ktorý neboli oblečený do svadobného rúcha. Povedal mu: „Priateľu, ako si sem vošiel, ved' nemáš svadobné rúcho?“ On onemel. Vtedy kráľ povedal sluhom: „Zviažte mu nohy a ruky a vyhodte ho von do tmy. Tam bude plač a škrípanie zubami!“ (Mt 22, 11 – 13).“

Biblický šatník křestana

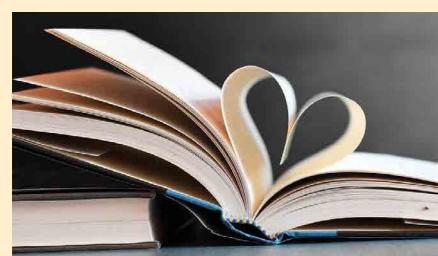
Vyzleč svoju samospravodlivost – obleč si Kristovu spravodlivost

Starozákonny text:

„Radovať sa budem v Hospodinovi, nech moja duša jasá v mojom Bohu, lebo ma odel rúchem spásy, zahalil ma pláštom spravodlivosti ako ženicha, čo si pripieva veniec, a ako mladuchu, ktorá si pripína svoj klenot“ (Iz 61, 10).

Starozákonny text:

„Velmi se veselím z Hospodina, má duše jasá k chvále mého Boha, neboť mě oděl rouchem spásy, zahalil mě pláštěm spravedlnosti jak ženicha, Jenž si jako kněz čelenku bere, a jako nevěstu, která se kráší svými šperky“ (Iz 61, 10).

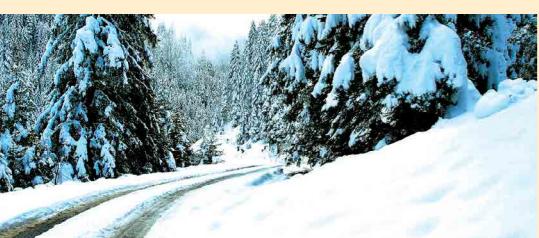
Novozákonny text:

„Ked' kráľ vošiel pozrieť na hodovníkov, videl tam človeka, ktorý neboli oblečený do svadobného rúcha. Povedal mu:

„Priateľu, ako si sem vošiel, veď nemáš svadobné rúcho?“ On onemel. Vtedy kráľ povedal sluhom: „Zviažte mu nohy a ruky a vyhodte ho von do tmy!“ (Mt 22, 11 – 13).

Novozákonny text:

„Když král vstoupil mezi stolovníky, spatřil tam člověka, který nebyl oblečen na svatbu. Řekl mu: Příteli, jak ses sem dostal, když nejsi oblečen na svatbu? On se nezmohl ani na slovo. Tu řekl král sloužícím: Svažte mu ruce i nohy a uvrhněte ho do temnot!“ (Mt 22, 11–13).

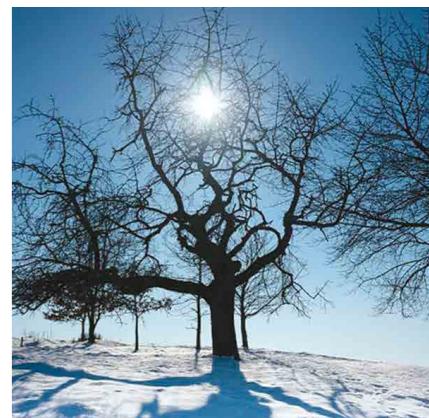
Čo s tým dnes?

Ludia navôkol si možno o mne myšlia, aký som dobrý, aký som spravodlivý človek. Vidíš, Pane, že aj ja mám tendenciu si to o sebe myšliť, považujem sa za celkom dobrého, celkom spravodlivého človeka. Však nič také hrozné som neurobil, nikoho som nezabil. Takto hovoria mnohí moji známi a priatelia. Možno sa pritrafí nejaká malá krádež, napríklad cesta bez lístka „načierno“, alebo malé klamstvo, ktoré nikomu neuškodí a mne pomôže.

Tie malé potknutia predsa vykompenzujem mnohonásobne dobrými skutkami. Dúfam, že to patríce oceníš. Vidíš, Pane, že takto „prirodzené“ rozmysľam nielen ja, ale mnohí ludia. Ty mi však hovoríš, že aj myšlienou môžem zrešiť a že keď neurobím dobro, ktoré je v mojich možnostiach urobiť, tak mám hriech. Pane, je hrozné si uvedomiť, že ty poznáš všetky moje myšlienky, aj tie najtajnejšie. Keď si to uvedomím, viem, že sa nemôžem postaviť pred Teba ako spravodlivý, nemôžem si nárokovať spravodlivú odplatu, lebo tou by bola smrť. Môžem len prosiť a ďakovať za Tvoju milosť. Bez Tvojej každodennej milosti nedokážem a nemôžem prežiť. Ďakujem Ti, Pane, že mi dávaš ako dar svoju dokonalú spravodlivosť a večný život, ktorý som si nezaslúžil svojimi dobrými skutkami, ale ktoré môžem teraz konať slobodne, z vďačnosti, na Tvoju slávu.

„Prečo ma nazývaš dobrým? Nikto nie je dobrý, iba jeden – Boh.“ (Mk 10, 18)

Pán Ježiš týmto vyhlásením ponúka pravdu, ktorá má moc osloboďovať človeka od často nepostihnutelného hriechu vlastnej dobroty. Nedokážeme predvídať, aké veľké je pokušenie spoliehať sa na vlastnú dobrotu. Môžeme si byť istí, že naša dobrota nakoniec vyústi do samospravodlivosti. Prestali sme rešpektovať vyhlásenie Pána, že nikto nie je dobrý, jedine Boh. Čo iné môžeme čakať ako len nemilé prekvapenia? Ľudské dobro – samospravodlivosť, začne človeka posúvať zlým a nebezpečným smerom. Samospravodlivý človek môže pripustiť, že nie je dobrý. Ale falošná hra samospravodlivosti sa neskončila, človek neodolá myšlienke: *No predsa som lepsi ako ten, aj ako tamten bližiny*. Podvod sa pokušiteľovi podaril: Ak nikto z ľudí nie je dobrý, ako je možné, že človek sa stal vo svojich očiach nie dobrým, ale lepším? Tu sa končí život v duchu evanjelia. Život spoločenstva, kde sme v Kristovi jedným telom, sa sebecky zúžil na osobný príbeh: „Ja som lepsi!“ Falošný pocit spravodlivosti a pohrdnutie desiatkami, ba až stovkami ľudských príbehov vykúpila z milosti.

Pán sa vo svojej nekonečnej milosti sklonil k noham učenika Petra a skľáňa sa aj k tvojim noham. Ale samospravodlivý krestan prerába a formuje ľudí na svoj obraz. V Kristovej spravodlivosti sme sa všetci stali dlžníkmi a služobníkmi Bozej lásky. Mocne nás oslovuje apoštol Pavol, služobník Kristovej spravodlivosti: „... lebo tešime sa, keď my sme slabí, ale vy ste mocní. Za to sa aj modlíme, aby ste sa totiž zdokonalovali“ (2K 13, 9).

Kristova spravodlivosť nie je výstavný artikel, ale životobudič. Apoštol Ján nás silným povzbudením vzpriami a zorientuje v spleti názorov: „Deti, nech vás nik nezvedie! Kto koná spravodivo,

je spravodlivý, ako aj on sám je spravodlivý“ (J 3, 7b). „Ten, kto nekoná spravodivo, nie je z Boha; ani ten, kto nemiluje svojho brata“ (J 3, 10b). Ak v pokušeniach prepadneme pocitom, že sa nič nedeje, ak práve tamtoho brata nemilujem... to nie je pravda!!

V neláske sa udeje strašne veľa, ale zlého. Pokušiteľovo úsilie sa s naším nedbalým súhlasmom stupňuje. Pohľad viery sa zahmlieva. Pokušeniu sa musíme vzopriť, aby sme nad ním zvíťazili. To je každodenným cielom živej viery. Nebude to pre každého z nás ľahké, ani jednoduché.

No v každom prípade je možné, aby sme sa navzájom milovali, tak ako sme Ním milovaní. Nikto nie je z procesu vztahov v Božej lásku vyňatý. Všetci, ktorí v pokornom rozhodnutí a na modlitbe hľadáme, nájdeme svoju cestu. Dokonalá láska vyháňa strach a osloboďuje nás od možných i nemožných komplikácií.

Téma Rozsieváča na február znie: Vyzleč svoju samospravodlivosť. Dodávam – lebo je ohyzdným rúchom. Vždy to bude z našej strany najlepšie rozhodnutie. Aj ľudová múdrost sa nad naším rozhodnutím pousmeje, lebo vraj samochvála smrdí.

J. Stupka

S jakým motivem nakupuješ?

„Ztrestám velmože i kráľovské syny, všechny ty, kdo oblékají cizokrajný šat“ (Sof 1, 8).

Je hriechom koupiť si drahé italské boty nebo šaty z módního salónu v Paříži?

Vše záleží na motivu, proč to kdo dělá.

Zmínění izraelští velmožové a královští synové si oblékali drahý cizokrajný šat proto, aby tím vyjadřili svou společenskou nadřazenost. S tím se pojilo také přijímání cizí kultury i otevřenost k uctívání cizích božstev.

„Vždyť ti Hospodin, tvůj Bůh, požehná, jak ti řekl“ (Dt 15, 6).

Někdy tě život sráží tak silně, že vzdáváš každou naději a víru, že by se ti ještě někdy mohlo stát něco dobrého. Pokud to dnes takto prožíváš, přečti si tato slova: „Nebot to, co s vámi zamýšlím, znám jen já sám, je výrok Hospodinův, jsou to myšlenky o pokoji, nikoli o zlu: chci vám dát naději do budoucnosti“ (Jr 29, 11). Bůh má dobrý plán pro každého z nás, ale ne každý to tak prožívá. Proč? Jsou pro to dva důvody:

1) Neuvědomujeme si, že máme práva a výhody. Věříme, že nás

nad ostatní ani nemusímit komplex méncennosti, pokud nedosahují ani běžného průměru. A pro ty, kteří na drahé věci mají, apoštol Petr píše: „Pro vás se nehodí vnější ozdoba – splétat si vlasy, ověšovat se zlatem, střídat oděvy – nýbrž to, co je skryto v srdci a co je nepomíjitelné: tichý a pokojný duch; to je před Bohem převzácné“ (1Pt 3, 3–4). I když tento výrok Petr pronesl do jiné kulturní společnosti a jiné životní úrovni, jeho sdělení je aktuální i dnes: nesnaž se vyniknout oblečením a jiným bohatstvím, ale vyniknout jako křesťan svým chováním!

Pane, proměň naše srdce tak, aby každé naše rozhodování bylo vedeno správnými motivy: v nákupech i ve štědrosti.

Milan Kern

Bůh může zachránit a vzít nás po smrti do nebe, ale nemyslme si, že by mohl něco udělat s naší minulostí, přítomností nebo budoucností.

2) Žijeme hluboko pod úrovní, jakou pro nás zamýšlel, protože sami sebe vidíme ve špatném světle. Věříme, že Bůh může komu koli požehnat – kromě nás, protože my toho nejsme hodni.

Bůh tě však oblékl do Kristovy spravedlnosti, takže jsi v Jeho očích cenný, a má plán ti požehnat, jak slíbil. „Vždyť ti Hospodin, tvůj Bůh, požehná, jak ti řekl“ (Dt 15, 6). Když v biblických dobách usedl na trůn nový král, postaral se, aby starý král a jeho rodina byli zabiti. Tak se nikdo proti němu nemohl postavit. Když tedy David nahradil krále Saula, Mefibóšet, Saulův vnuček, ve strachu utekl do pouště. David byl však jiný. Místo aby se snažil vyhliadit rodinu svého předchůdce, zeptal se: „Zdalípak zůstal ještě někdo ze Saúlova domu? Rád bych mu kvůli Jónatanovi prokázel milosrdenství“ (2S 9, 1). Ptáš se, proč by ti Bůh měl žehnat?

Odpověď je jednoduchá a jasná: Kvůli Kristu!

A. G.

POSLEDNÍ DOBA

Ivana Kultová

Ve státech vraždí, ničí „pro ideje“.

Na Bílé Rusi rdousí svobodu.

V Asii, v Africe se hrůzné dílo děje

z půlměsíce a jeho „národu“.

Po světě virus davý lidí sklátil,

snad antikrist již brousí si tu meč.

Starý drak řádí - začíná už znáti,

že vše se chýlí pro poslední zteč.

Však Ty jsi vítěz nad vrahý i „bohy“,

hřich smyl jsi krví, bránu otvíráš:

kéž hlavu, Pane, zvedne lid tvůj mnohý,

vždyt' ví, že věnec vítězů Ty máš!

At' navzdor d'áblu nekácí se strachem

a s odvahou Tvé slovo zvěstuje,

vždyt' říše zlého stojí před svým krachem

a kdo Tě pozná, ten se raduje.

Namísto strachu modlitba a víra,

namísto beznaděje – naděje.

S tím at' Tvůj lid meč Ducha věrně svírá

a šíří slovo, které mocné je.